

Zorg in het buitengebied in Zuid-Holland

Herziening

**Nota over het ruimtelijk beleid voor zorgboerderijen en
(woon-)zorgcombinaties in het Zuid-Hollandse buitengebied**

INHOUDSOPGAVE

1	INLEIDING.....	3
2	ZORG IN HET BUITENGEBIED.....	4
2.1	Vormen van zorg.....	4
2.2	Invalshoek landbouw.....	4
2.3	Invalshoek zorg.....	5
2.4	Ruimtelijke aspecten	6
3	BEOORDELINGSKADER.....	8
3.1	Zorgboerderijen (nevenactiviteiten).....	8
3.2	Woon-zogcomplex in vrijkomende agrarische bebouwing.....	8
3.3	Mantelzorg	9
	BIJLAGE.....	
	Voorbeeld vrijstelling van gebruiksbepalingen.....	13

1. INLEIDING

Het buitengebied is van oudsher van belang voor de agrarische sector geweest. De sector is echter de afgelopen jaren onder druk komen te staan. Er vindt schaalvergroting plaats, het aantal bedrijven neemt steeds verder af en ondernemers zijn op zoek naar mogelijkheden om hun agrarische bedrijfsvoering te verbreden, bijvoorbeeld met zorg. Daarnaast komen, door het verdwijnen van agrarische bedrijven agrarische complexen vrij, waar een zinvolle bestemming voor moet worden gevonden.

In de afgelopen jaren heeft de provincie aanvankelijk op incidentele basis enkele ontwikkelingsprojecten op het gebied van landbouw en zorg en ook kinderopvang op de boerderij gesubsidieerd. Op basis van de opgedane ervaringen en de bevindingen van het symposium 'Met zorg de boer op' zijn beleidsvoornemens uiteengezet in de notitie "Landbouw en zorg in Zuid-Holland" van maart 2002. Provinciale Staten hebben in juni 2002 het beleid volgens deze lijnen vastgesteld.

Doelstelling van het beleid is te komen tot landbouw/zorgcombinaties die wat zorgactiviteiten betreft regulier gefinancierd kunnen worden uit de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ). Duurzaamheid en kwaliteit moeten voorop staan en dit vereist een groeiproces. Drie groeperingen zijn hierbij betrokken: agrariërs, zorgvragers en zorgaanbieders. Gerichte procesondersteuning en maatwerk is noodzakelijk om te komen tot een kwalitatief verantwoorde en levensvatbare uitwerking. Aanvankelijk vonden de meeste activiteiten plaats op de Zuid-Hollandse Eilanden, daarna zijn de Alblasserwaard/Vijfheerenlanden en Midden-Holland gevolgd.

De stijgende interesse gaat gepaard met vragen naar de mogelijkheden op ruimtelijk gebied. Deze lijken soms beperkt of onvoldoende aanwezig. Initiatieven die uit oogpunt van zorg, leefbaarheid van het platteland of creativiteit waardevol zijn, zouden daardoor niet gerealiseerd kunnen worden. Ook Provinciale Staten hebben dit gesignaleerd, hetgeen heeft geresulteerd in de motie van SGP/Christenunie in de vergadering van 13 november 2002, die met algemene stemmen is aangenomen.

Met de nota 'Zorg in het buitengebied', vastgesteld door Gedeputeerde Staten op 28 januari 2003, is voor een deel tegemoet gekomen aan de vraag die vanuit de sector bestond. Echter duidelijk is ook geworden dat de nota nog onvoldoende kaders bevatte voor de problematiek als geheel. Een actuele trend bevat mantelzorg, waarbij tijdelijke huisvesting van ouderen en zorgbehoevenden speelt.

De nieuwe ontwikkelingen in het kader van de mantelzorg en de vaststelling van de 'Regels voor Ruimte' door het college van Gedeputeerde Staten op 8 maart 2005, leiden tot deze herziening van de nota 'Zorg in het Buitengebied'.

2. ZORG IN HET BUITENGEBIED

2.1 Vormen van zorg

Ten aanzien van zorg in het buitengebied zijn drie vormen te onderscheiden. Hier worden deze vormen genoemd en nader omschreven.

Zorgboerderijen

Landbouw/zorgcombinaties worden vaak aangeduid als "zorgboerderij". Een zorgboerderij is een agrarisch bedrijf dat zorgvragers (verstandelijk of lichamelijk gehandicapten, (ex)psychiatrische cliënten, cliënten uit de verslavingszorg of zorgbehoevende ouderen) onder meer dagbesteding, een begeleide werkplek of arbeidstraining biedt. Ook een (kleinschalige) woonfunctie is mogelijk. De combinatie van landbouw en zorg is een vorm van verbreding, die zowel voordeel biedt aan de landbouw, in de vorm van extra inkomsten, als aan de zorg (inspelen op wensen van zorgvragers). Essentieel is dat het hier gaat om de toevoeging van een zorgtak op een bestaand, functionerend agrarisch bedrijf.

Woon-zorgfunctie op een voormalig agrarisch complex

Naast de zorg als neventak op een agrarisch bedrijf zijn er ook initiatieven voor de vestiging van woon-/zorgfuncties op *voormalige* agrarische bedrijfscomplexen in het buitengebied. Veelal wordt het initiatief hiertoe genomen door een erkende zorginstelling en/of woningcorporatie. De agrarische functie als zodanig wordt in een dergelijk geval niet meer uitgeoefend. Soms wordt nog een beperkt aantal dieren gehouden, maar in feite is hier geen sprake van een zorgboerderij maar van een zorginstelling.

Mantelzorg

Verder is een toenemende vraag naar huisvesting ten behoeve van mantelzorg waarneembaar (mantelzorg is daarbij het bieden van zorg aan een ieder die hulpbehoevend is op het fysieke, psychische en/of sociale vlak, op vrijwillige basis en buiten organisatorisch verband). De vraag naar huisvesting behelst het laten inwonen van ouderen en/of zorgbehoevenden. Het bieden van woonruimte in of bij de woning is hierbij een onderdeel. Dat kan door inwoning (en aanpassing van de woning) of het bieden van woonruimte in bijgebouwen, zoals verbouwde stallen of garages.

2.2 Invalshoek landbouw

In de verstedelijkte omgeving van Zuid-Holland staat de toekomst van de (grondgebonden) landbouw onder druk. Daarnaast heeft de landbouw te maken met dalende inkomens als gevolg van stijging van de productiekosten en daling van de opbrengstprijzen. Voor de landbouwsector is dit reden om te zoeken naar aanvullende inkomensmogelijkheden uit bijvoorbeeld natuur, recreatie of zorg. Dit wordt aangeduid met de term verbreding van de landbouw. De landbouw is als belangrijkste

gebruiker van het landelijk gebied een belangrijke drager van de daar aanwezige natuur-, landschaps- milieu- en cultuurhistorische waarden.

Vanuit het algemeen maatschappelijk belang van deze waarden stimuleert de provincie de verbreding om zodoende een bijdrage te leveren aan de instandhouding van de grondgebonden landbouw als drager van de kwaliteit van het landelijk gebied. Tegelijkertijd kan de landbouw zo meer ten dienste worden gesteld van de stedeling.

De verbreding kan gezocht worden in natuurproductie of recreatie, maar ook in de ontwikkeling van een zorgtak of kinderopvang op het landbouwbedrijf. Dit is de inzet voor de nieuwe streekplannen Zuid-Holland Oost en Zuid-Holland West en speerpunt voor de provinciale strategienota land- en tuinbouw. De ontwikkeling van de agrarische sector gaat tevens gepaard met schaalvergroting. Een gevolg hiervan is dat een aantal bedrijfscentra hun agrarische functie verliezen. Een verantwoord hergebruik van deze vrijkomende voormalige agrarische bebouwing voor woningen, bedrijven of andere activiteiten draagt bij aan de leefbaarheid van het platteland.

2.3 Invalshoek zorg

In de zorgsector krijgt de laatste jaren de vraaggestuurde zorg steeds meer accent. In relatie daarmee staat de wens tot vermaatschappelijking van de zorg. Dit betekent bijvoorbeeld dat er meer aandacht is voor persoonlijke wensen voor dagbesteding en wonen. Dit wordt onder meer gestimuleerd door de verruiming van de mogelijkheden om gebruik te maken van een persoonsgebonden budget (PGB).

Het blijkt dat het agrarisch bedrijf, met volgens een vast ritme verlopende zorg voor dieren en gewassen, goede mogelijkheden biedt voor dagbesteding. De eerste zorgboerderijen waren vooral gericht op verstandelijk gehandicapten. Daar zijn andere doelgroepen bij gekomen: meervoudig gehandicapten, (ex-) psychiatrische cliënten, mensen met een autistische stoornis, cliënten uit de verslavingszorg en verpleeghuisbewoners. De aard van de dagbesteding kan uiteen lopen van actief ingeschakeld zijn in het agrarisch bedrijf, tot het beleven en het op zich laten inwerken van wat er op de boerderij gebeurt. Ook wonen op de boerderij behoort tot de mogelijkheden.

Er zijn nogal wat 'zorgboerderijen' die binnen het kader van een zorginstelling zijn opgezet. Echter in het ontwikkelen van een zorgtak op een 'gewone' boerderij kunnen het streven naar vermaatschappelijking van de zorg en de behoefte tot verbreding van de landbouw samen worden gebracht.

Naast deze 'zorgboerderijen' zijn er ook initiatieven voor de vestiging van woonzorgfuncties op (voormalige) agrarische bedrijfscomplexen in het buitengebied en initiatieven voor huisvesting ten behoeve van het verlenen van mantelzorg aan

ouderen en/of andere zorgbehoevenden in het buitengebied. Een dergelijk aanbod past op zich in het provinciaal zorgbeleid dat een gevarieerd aanbod van wonen en zorg op maat, zo veel mogelijk aan huis en in de eigen woonomgeving, nastreeft.

Dat betekent ook dat woonzorgcomplexen, gekoppeld aan een zorginfrastructuur, in principe vooral gevestigd zullen worden in de woonkernen en binnen de contouren. De betreffende ouderen en andere zorgbehoevenden kunnen dan immers zo lang mogelijk zelfstandig blijven wonen, met de mogelijkheid om gebruik te maken van de aldaar aanwezige voorzieningen, zoals winkels, loketfuncties (bank, postkantoor, e.d.) en een zorgsteunpunt (in een vorm zoals 'woonzorgzones').

Initiatieven voor woonzorgcomplexen van zorginstellingen op voormalige agrarische bedrijfscomplexen komen voort uit een specifieke zorgbehoefte. Net als bij de zorgboerderijen 'pur sang' wordt daarbij voor meestal specifieke doelgroepen het 'leven op de boerderij' (zoals de verzorging van dieren, meehelpen met de tuinbouw of akkerbouw) als vorm van zorg aangeboden. Gezien de perifere en solitaire vestiging ten opzichte van de woonkern en de aldaar aanwezige infrastructuur zal dit gemotiveerd moeten worden vanuit enerzijds deze zorgbehoefte en anderzijds de ruimtelijke ordening (eisen ten aanzien van de locatie, vestiging mag geen afbreuk doen aan de voorzieningen in de woonkern, e.d.).

Voor wat betreft de mantelzorg in het buitengebied betreft dit een tijdelijke huisvestingsvoorziening die getroffen moet worden om ouderen en/of andere zorgbehoevenden in of bij de woning huisvesting en zorg te kunnen bieden. Deze problematiek werd voor het buitengebied actueel door de discussie over mantelzorg in de provincie Noord-Brabant (Boekel). Naar aanleiding daarvan heeft de minister van VROM op 9 april 2003 een brief gestuurd aan de provincies en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten. Daarin wordt een overzicht gegeven van de mogelijkheden om binnen de bestaande wettelijke kaders en het bestaande beleid huisvesting ten behoeve van mantelzorg mogelijk te maken. Deze zullen in hoofdstuk 3 aan de orde komen.

2.4 Ruimtelijke aspecten

Het begrip buitengebied wordt in de 'Regels voor Ruimte' gebruikt als tegenhanger van het begrip stedelijk gebied. Tot dat laatste worden naast de bestaande bebouwde kernen ook de voor toekomstige uitbreiding aangewezen gronden, alsmede de bij de kernen aansluitende bedrijventerreinen, veilingcomplexen en dergelijke gerekend. Solitair gelegen bedrijventerreinen, glastuinbouwcomplexen, veilingcomplexen en dergelijke – mits van enige omvang – worden evenmin als buitengebied beschouwd.

De exacte grens tussen buitengebied en stedelijk gebied is van diverse factoren afhankelijk. Van belang is in elk geval de bebouwingsdichtheid, de aanwezigheid van

centrumvoorzieningen, het karakter van het totale gebied en de aard en de functie van de gronden en de bebouwing. Waar in het streekplan maximale bebouwingscontouren zijn aangegeven, wordt de contour beschouwd als de grens tussen stedelijk gebied en buitengebied.

3. BEOORDELINGSKADER

In de nota 'Regels voor Ruimte', vastgesteld d.d. 8 maart 2005, is als centraal punt ingenomen dat ruimte dient te worden gegeven aan elkaar en tevens geanticipeerd wordt op nieuw wettelijk kader, zoals de nieuwe Wet op de Ruimtelijke Ordening. Dit heeft geleid tot beleidsaanpassingen in het kader van zorg in het buitengebied.

3.1 Zorgboerderijen (nevenactiviteiten)

Voor zorg als nevenactiviteit bij agrarische bedrijven zijn dezelfde voorwaarden van toepassing als voor andere agrarische nevenactiviteiten; dit betekent dat de oude voorwaarde dat maximaal 100 m² aan niet-agrarische bebouwing mag worden gebouwd ten behoeve van de zorg, vervalt. Voor het bouwen van bijgebouwen ten behoeve van een nevenfunctie zijn de voorwaarden van toepassing zoals deze zijn geformuleerd in de 'Regels voor Ruimte':

- de activiteit moet plaats vinden binnen het agrarisch bouwperceel;
- de agrarische functie blijft de hoofdfunctie van het bedrijf;
- er mogen geen belemmeringen voor de agrarische bedrijfsvoering van de omliggende agrarische bedrijven worden gecreëerd;
- de nevenactiviteit mag de verkeersafwikkeling niet onevenredig belasten.

Aanvullend op bovenstaande voorwaarden geldt dat de (ver)nieuwbouw ten behoeve van de nevenfunctie geen afbreuk mag doen aan de in het gebied aanwezige cultuurhistorische, natuurwaarden en/of de landschappelijke kwaliteit van het gebied. De (ver)nieuwbouw heeft een streekeigen/agrarische uitstraling, passend bij het (agrarische) karakter van het betrokken gebied.

3.2 Woon-zorgcomplex op een voormalig agrarisch complex (vrijkomende agrarische bebouwing)

Vestiging van niet-agrarische functies (zoals een woon-zorgcomplex) in vrijkomende agrarische bebouwing zijn de voorwaarden van toepassing zoals geformuleerd in de 'Regels voor Ruimte':

- de nieuwe functie dient vanuit milieuhygiënisch oogpunt geen belemmering te vormen voor de agrarische bedrijfsvoering van de omliggende agrarische bedrijven;
- de nieuwe functie de verkeersafwikkeling niet onevenredig belast;
- de nieuwe functie wordt gehuisvest in de bestaande bebouwing, niet zijnde glasopstanden;
- bedrijfsfuncties beperkt worden tot de categorie 1 en 2, dan wel 3 indien de activiteit qua aard en schaal gelijk is te stellen aan categorie 2 van de staat van bedrijfsactiviteiten (Bedrijven en Milieuzonering, Vereniging van Nederlandse Gemeenten).

Aanvullend op 'Regels voor Ruimte' dient ten behoeve van de vestiging van een woonzorginstelling op een voormalig agrarisch complex het Regionaal Zorgberaad c.q. de Regionale Commissie Gezondheidszorg een positief advies te hebben gegeven. Dit advies dient gerelateerd te zijn aan de zorgbehoefte in de regio en de betrokken gemeente (woonkern) en de aldaar aanwezige en geplande zorginfrastructuur, alsmede over de in het woonzorgcomplex te geven specifieke zorg door de betrokken zorginstelling.

Vernieuwbouw van het complex is mogelijk, echter onder de volgende voorwaarden:

1. geen vergroting van het bestaande bouwvolume;
2. de vernieuwbouw mag geen afbreuk doen aan de in het gebied aanwezige cultuurhistorische, natuurwaarden en/of de landschappelijke kwaliteit. De vernieuwbouw heeft een streekeigen/ agrarische uitstraling, passend bij het (agrarische) karakter van het betrokken gebied.

Dat betekent dat in het buitengebied perifere en solitaire woonzorgcomplexen, anders dan in voormalige agrarische bedrijfscomplexen, niet toegestaan zijn.

3.3 Mantelzorg

Huisvesting ten behoeve van mantelzorg behelst het *tijdelijk* laten inwonen van ouderen en/of zorgbehoevenden. Hierbij is het bieden van woonruimte bij de woning een onderdeel. Dat kan door inwoning (en aanpassing van de woning) of het bieden van woonruimte in bijgebouwen, zoals verbouwde stallen of garages.

Binnen de bestaande wettelijke kaders en het bestaand beleid zijn verschillende mogelijkheden om huisvesting ten behoeve van mantelzorg mogelijk te maken. Het betreft hier de bestaande vorm van 'inwoning' en een nieuwe vorm, die omschreven wordt als 'afhankelijke woonruimte'.

Inwoning

Het bestaande beleid biedt naar onze mening nu al mogelijkheden voor mantelzorg in het landelijk gebied in de vorm van inwoning in de bestaande woning zelf. Onze voorkeur gaat uit naar deze vorm van huisvesting, die in de bestemmingsplannen rechtstreeks wordt toegestaan. Bij inwoning is en blijft er sprake van de huisvesting van één huishouden in (een complex van) gebouwen die op grond van het bestemmingsplan bestemd zijn voor woondoeleinden.

Om van inwoning te kunnen spreken dient op zijn minst sprake te zijn van gemeenschappelijke voorzieningen en een gezamenlijke toegang. Door de mogelijkheden voor aan- en uitbouw optimaal te benutten, kan de vorm van inwonen in veel gevallen een oplossing bieden aan de behoefte van tijdelijke

huisvesting ten behoeve van mantelzorg. Overigens wordt het door de nieuwe nota 'Regels voor Ruimte' makkelijker om de bestaande woningen in het landelijke gebied aan te passen.

Afhankelijke woonruimte

In de praktijk blijkt de behoefte te bestaan aan een meer zelfstandige woonvorm (in de vorm van een eigen toegang en eigen voorzieningen) in een (vrijstaand of aangebouwd) bijgebouw. Deze woonvorm is door de provincie Noord-Brabant en het Ministerie van VROM nader uitgewerkt in een voorbeeldregeling. Geconcludeerd is dat onder voorwaarden medewerking kan worden verleend aan een tijdelijke bebouwing van het bijgebouw. De regeling 'afhankelijke woonruimte' is nog in een experimentele fase, welke nog niet door de rechter is getoetst.

Om per situatie een goede afweging te maken, wordt de voorkeur gegeven aan een vrijstellingsmogelijkheid (artikel 15 Wet op de Ruimtelijke Ordening) in het bestemmingsplan (in de bijlage is een voorbeeldregeling voor het bestemmingsplan opgenomen).

Voorwaarden afhankelijke woonruimte

- Omvang en ligging

De regeling ten behoeve van "afhankelijke woonruimte" biedt een vrijstelling voor het gebruik van de bestaande bijgebouwen bij een woning binnen de bebouwingsregeling voor bijgebouwen op grond van het bestemmingsplan. Met andere woorden: het is uitgesloten dat voor dit gebruik extra bouwmogelijkheden worden geboden. De bebouwing dient te voldoen aan de voorwaarden in het bestemmingsplan, bouwbesluit en dergelijke, en dient een streekeigen/agrarische uitstraling te hebben, zodanig dat het (agrarisch) karakter van het gebied behouden blijft.

Omdat de regeling zich uitsluitend beperkt tot de bestaande bijgebouwen bij de woning is voldoende verzekerd dat de regeling zich niet kan uitstrekken tot bijgebouwen buiten de betreffende bestemming (de woonbestemming, het agrarisch bouwblok of de bedrijfsbestemming) of tot bedrijfsgebouwen.

- Tijdelijkheid

Het betreft een aantoonbaar tijdelijke situatie. Dit dient voor alle betrokken partijen kenbaar en voldoende verzekerd te zijn. Dit heeft betrekking op de aantoonbaarheid van de zorgbehoefte middels een indicatiebesluit en/of verklaring van de huisarts. Beide partijen, verlener en ontvanger van mantelzorg, verklaren dat de zorg en hulp van de mantelzorger(s) geheel vrijwillig en buiten organisatorisch verband gegeven wordt.

Deze tijdelijkheid is niet vooraf in tijd bepaald. Met een schriftelijke verklaring van beide partijen (verlener en ontvanger van mantelzorg) verklaren zij dat bij beëindiging van de zorgbehoefte (als gevolg van verhuizing of overlijden) of bij beëindiging van de mantelzorg (de zorgverlener wil of kan mantelzorg niet langer leveren, door bijvoorbeeld hulpbehoevendheid of overlijden), het gebruik van het bijgebouw als afhankelijke woonruimte zal worden beëindigd.

Wij verwachten van de gemeente in deze een actieve opstelling, in die zin dat op het moment van beëindiging van bewoning de vrijstelling zonder nadere afweging wordt ingetrokken en vervolgens op de handhaving wordt toegezien.

- Belangenafweging

De voorkeur gaat uit naar een vrijstellingsregeling zodat per verzoek een zorgvuldige afweging kan plaatsvinden. Een voorwaarde is dat het gebruik van het bijgebouw als afhankelijke woonruimte niet mag leiden tot een onevenredige aantasting van de omgeving. Bovendien moet rekening worden gehouden met aspecten zoals veiligheid en milieu.

Zoals hierboven aangegeven geldt dus voor de regeling de uitdrukkelijke voorwaarde dat aantoonbaar sprake moet zijn van een zorgbehoefte, welke naar zijn aard tijdelijk is. Het uitgangspunt is dat sprake is en blijft van één huishouden op het perceel, waarbij een gedeelte van het huishouden in een bijgebouw is gehuisvest. Er kan dus nooit sprake zijn van een zelfstandige woning. Een ander uitgangspunt van de voorbeeldregeling is dat er sprake dient te zijn van een tijdelijke situatie. Deze tijdelijkheid is gelet op de aard niet vooraf aan een termijn te verbinden.

In de jurisprudentie is algemeen geaccepteerd dat bij overtreding van de aan de vrijstelling verbonden voorschriften deze vrijstelling wordt ingetrokken. In dit licht is het aanvaardbaar dat een vrijstelling wordt ingetrokken nadat is vastgesteld dat daarvan geen gebruik meer wordt gemaakt. Slechts op deze manier kan publiekrechtelijk worden gewaarborgd dat de tijdelijke situatie ook daadwerkelijk wordt beëindigd.

Er zijn echter in de bestemmingsplannen geen vergelijkbare regelingen bekend waarbij ook in een regeling tot intrekking van een vrijstelling is voorzien. Er is dus sprake van een zekere experimentele regeling die nog niet door de rechter is getoetst. In dat kader kan aan de voorbeeldregeling bezwaren kleven en procedurele risico's verbonden zijn.

In aanvulling op de 'Regels voor Ruimte' gelden de volgende voorwaarden voor wat betreft mantelzorg:

- de huisvesting ten behoeve van mantelzorg betreft een *tijdelijke* situatie. Artikel 17 Wet op de Ruimtelijke Ordening (afwijking bestemmingsplan voor ten hoogste 5 jaar) kan niet worden toegepast omdat de tijdelijkheid niet van tevoren is te bepalen. Gemeenten dienen in het bestemmingsplan het tijdelijke karakter te waarborgen;
- het aantal woonbestemmingen mag niet toenemen. Dit betekent dat er geen apart huisadres van toepassing is;
- gezien het karakter van het landelijk gebied mag door mantelzorg *geen extra bebouwing* ontstaan. De mantelzorg dient plaats te vinden binnen bestaande bebouwing welke reeds op het perceel aanwezig is;
- vormen van huisvesting in de woning zelf (inwoning) verdient de voorkeur. Indien gekozen wordt voor een zelfstandige woonvorm in een vrijstaand of aangebouwd bijgebouw (ook wel "afhankelijke woonruimte" genoemd), dan kan aan deze woonvorm onder voorwaarden medewerking worden verleend;
- van belang is dat geen andere situatie ontstaat dan in het kader van mantelzorg bedoeld is en dat zondig handhavend kan worden opgetreden.

BIJLAGE

Voorbeeld vrijstelling van gebruiksbepalingen

Burgemeester en wethouders kunnen (optie: met in achtneming van het gestelde in de Beschrijving in hoofdlijnen) vrijstelling verlenen van:

1. het bepaalde in artikel ... en toestaan dat een (vrijstaand) bijgebouw gebruikt wordt als afhankelijke woonruimte, mits:
 - een dergelijke bewoning noodzakelijk is vanuit een oogpunt van mantelzorg;
 - er geen onevenredige aantasting plaatsvindt van in het geding zijnde belangen waaronder die van omwonenden en (agrarische) bedrijven;
 - de afhankelijke woonruimte binnen de vigerende regeling inzake bijgebouwen wordt ingepast met een maximale oppervlakte van 80 m²;
 - optie: het bijgebouw is gelegen op een maximale afstand van ... van het hoofdgebouw;
 - vooraf van gedeputeerde staten de verklaring is ontvangen, dat zij tegen het verlenen van de vrijstelling geen bezwaar hebben.

2. Burgemeester en wethouders trekken de vrijstelling, verleend op grond van lid 1, in, indien de bij het verlenen van de vrijstelling bestaande noodzaak vanuit een oogpunt van mantelzorg niet meer aanwezig is.

Strafbaarstelling

Overtreding van het gebruiksverbod zoals opgenomen in artikel .. is een strafbaar feit in de zin van artikel 59 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

Benadrukt wordt dat het hier om een voorbeeldregeling gaat. De wijze waarop de regeling in het bestemmingsplan wordt opgenomen is afhankelijk van de regeling en systematiek van het betreffende bestemmingsplan.